

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ В МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

INNOVATIVE TECHNOLOGIES FOR DEVELOPING CREATIVITY IN FUTURE TEACHERS OF PRESCHOOL EDUCATION INSTITUTIONS

Швидка трансформація сучасної освіти, зумовлена світовими соціокультурними та технологічними змінами, визначає необхідність перегляду підходів до професійної підготовки майбутніх педагогів, зокрема у сфері дошкільної освіти. Одним із ключових пріоритетів сучасної педагогічної науки і практики є розвиток креативності як професійно важливої якості вихователя. В умовах підвищення вимог до гнучкості, відкритості до інновацій, здатності конструювати освітнє середовище відповідно до індивідуальних потреб дітей креативна компетентність стає не тільки бажаним, але й необхідним фактором. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю впровадження інноваційних технологій у підготовку майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти, які забезпечують формування творчого мислення, здатності до розв'язання нестандартних педагогічних завдань, готовності генерувати та впроваджувати нові ідеї в професійній діяльності.

Метою статті є аналіз та узагальнення теоретичних і практичних засад застосування інноваційних освітніх технологій як засобу розвитку креативності в майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. На основі узагальнення вітчизняного та зарубіжного науково-педагогічного досвіду в статті представлено класифікацію та характеристику найбільш ефективних інноваційних технологій, як-от інтерактивне навчання, проєктна діяльність, технології розвитку критичного мислення, дизайн-мислення, гейміфікація. Аналіз їх практичного впровадження в закладах вищої педагогічної освіти дозволяє виокремити успішні практики та потенціал цих технологій для перетворення освітнього процесу на простір творчості та особистісно-професійного зростання.

Встановлено, що, незважаючи на певні перешкоди – недостатню матеріальну базу, низький рівень цифрової компетентності окремих вихователів, психологічний опір змінам, ефективному впровадженню сприяють інституційна підтримка, гнучкі освітні програми, вмотивовані учасники та культура педагогічних інновацій. У висновках наголошується, що інноваційні технології є не просто технічним ресурсом, а концептуально-методологічною основою для формування нового типу вихователя закладу дошкільної освіти: творчого, рефлексивного, здатного виступати ініціатором змін в освітньому просторі.

Ключові слова: педагогічні інновації, професійна підготовка, гейміфікація, педагогічна

творчість, проєктна діяльність, освітні технології, інтерактивне навчання.

The rapid transformation of modern education, caused by global socio-cultural and technological changes, determines the need to review approaches to the professional training of future teachers, particularly in the field of preschool education. One of the key priorities of modern pedagogical science and practice is the development of creativity as a professionally important quality of an educator. In the context of increasing demands for flexibility, openness to innovation, and the ability to solve non-standard pedagogical tasks, and the readiness to generate and implement new ideas in professional activity.

The purpose of the article is to analyse and generalise the theoretical and practical foundations for the application of innovative educational technologies as a means of developing creativity in future teachers of preschool education institutions. Based on the generalisation of domestic and foreign scientific and pedagogical experience, the article presents a classification and characteristics of the most effective innovative technologies, such as interactive learning, project activities, critical thinking development technologies, design thinking, and gamification. An analysis of their practical implementation in higher pedagogical education institutions allows us to identify successful practices and the potential of these technologies for transforming the educational process into a space for creativity and personal and professional growth.

It has been established that, despite certain obstacles – insufficient material resources, low level of digital competence of some teachers, psychological resistance to change – effective implementation is facilitated by institutional support, flexible educational programmes, motivated participants and a culture of pedagogical innovation. The conclusions emphasise that innovative technologies are not just a technical resource, but a conceptual and methodological basis for the formation of a new type of preschool educator: creative, reflective, and capable of initiating change in the educational space.

Key words: pedagogical innovations, professional training, gamification, pedagogical creativity, project activity, educational technologies, interactive learning.

УДК 373.2:004.9:371.3(045)

DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2025/84.1.15>

Варяниця Л.О.,

канд. пед. наук,
доцент кафедри розвитку дитини
раннього і дошкільного віку
Державного закладу «Луганський
національний університет
імені Тараса Шевченка»

Єпіхіна М.А.,

канд. пед. наук,
доцент к кафедри розвитку дитини
раннього і дошкільного віку
Державного закладу «Луганський
національний університет
імені Тараса Шевченка»

Постановка проблеми в загальному вигляді.

В умовах світових трансформацій в освіті роль креативності як ключової професійної компетентності майбутніх вихователів стає все більш вагомю, особливо у сфері дошкільної освіти. Від сучасного вихователя закладу дошкільної освіти очікується,

що він буде не лише транслятором знань, а і творцем розвивального середовища, фасилітатором когнітивних та емоційних досліджень дітей, ініціатором творчих процесів. Традиційні моделі підготовки вчителів, які часто орієнтовані на репродуктивне навчання та жорсткі методологічні

рамки, вже не відповідають вимогам сьогодення. Натомість інноваційні освітні технології відкривають якісно нові можливості для розвитку творчого потенціалу, дають змогу здобувачам освіти самостійно мислити, розв'язувати нестандартні педагогічні проблеми, моделювати оригінальні сценарії навчання. Тому інтеграція таких технологій у професійну підготовку майбутніх вихователів є не тенденцією, а необхідною умовою забезпечення професійної готовності педагогів до розв'язання завдань сучасної дошкільної освіти [4].

Усупереч посиленню усвідомлення важливості креативності в педагогічній освіті, її цілеспрямований розвиток залишається недостатньо систематизованим і нерівномірно впроваджується в різних закладах вищої освіти. Багатьом освітнім програмам досі не вистачає методологічного підґрунтя і практичних інструментів для використання інноваційних підходів, які би стимулювали творчу активність здобувачів вищої освіти. Водночас недостатня цифрова компетентність частини освітян, опір педагогічним інноваціям, обмеженість матеріально-технічної бази суттєво перешкоджають упровадженню нових технологій в освітній процес. Це свідчить про необхідність науково обґрунтованого аналізу наявних інноваційних практик, а також розроблення ефективних стратегій їх адаптації та інтеграції в систему підготовки дошкільних педагогів. Розв'язання цього питання є не тільки актуальним, але й необхідним для модернізації професійної освіти та формування нової генерації педагогів, здатних творчо, гнучко та ефективно працювати в постійно змінному освітньому середовищі [13].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасному науковому дискурсі проблема розвитку креативності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти розглядається крізь призму інноваційних підходів до професійної підготовки. О. Ілішова у своїй роботі [10] акцентує увагу на необхідності оновлення змісту та форм підготовки майбутніх вихователів відповідно до вимог сучасного професійного стандарту, підкреслюючи важливість упровадження інноваційних підходів, що орієнтовані на формування творчого потенціалу особистості фахівця. Дослідження О. Бартківа, Є. Дурманенка та О. Дурманенка [1] присвячено розробленню та впровадженню інноваційних технологій, спрямованих на формування готовності майбутніх вихователів до інтегрованого навчання, що своєю чергою стимулює розвиток креативного мислення та вміння нестандартно розв'язувати професійні завдання.

А. Івершинь і А. Просенюк [9] досліджують психолого-педагогічні умови розвитку креативності майбутніх вихователів, акцентуючи на необхідності системного супроводу цього процесу як важливого складника професійної підготовки.

Науковці наголошують, що формування креативності потребує створення розвивального освітнього середовища та використання особистісно орієнтованих технологій навчання. Ю. Бондар [3] у своїй праці обґрунтовує ефективність використання проєктних технологій як засобу розвитку креативності майбутніх педагогів. Автор підкреслює, що участь здобувачів вищої освіти у творчих проєктах сприяє розвитку їх інноваційного мислення, здатності до самовираження та самореалізації в освітньому процесі.

У роботі Н. Степанової [15] підкреслено актуальність розгляду креативності як гнучкої навички, необхідної для успішної професійної реалізації майбутніх педагогів. Дослідниця наголошує на важливості інтеграції креативних методик в освітній процес і формування позитивної мотивації до творчої діяльності.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значну кількість наукових досліджень, присвячених проблемам інновацій в освіті та розвитку креативності, недостатньо опрацьованими залишаються питання системної інтеграції інноваційних технологій саме в процес професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. Окремі аспекти, зокрема ефективність конкретних технологій у формуванні творчої компетентності, умови їх практичної реалізації та поєднання із традиційними методами навчання, досі не мають достатнього наукового обґрунтування. Статтю спрямовано на розкриття саме цих не вирішених раніше складників загальної проблеми, з акцентом на педагогічну доцільність, ефективність і перспективність інновацій у підготовці креативного фахівця дошкільної освіти.

Метою статті є аналіз та узагальнення теоретичних і практичних засад застосування інноваційних освітніх технологій як засобу розвитку креативності в майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти.

Відповідно до мети, було поставлено такі завдання: проаналізувати науково-педагогічну літературу щодо сутності креативності та інноваційних технологій в освіті; схарактеризувати інноваційні підходи, що сприяють розвитку творчого потенціалу майбутніх вихователів; узагальнити вітчизняний і зарубіжний досвід упровадження інновацій у професійну підготовку педагогів; визначити умови і чинники ефективного використання інноваційних технологій у формуванні креативної компетентності.

Виклад основного матеріалу. В умовах швидкої модернізації освітньої сфери креативність усе частіше починають трактувати не лише як індивідуальну рису особистості, а й як професійно важливу якість майбутнього вихователя. Зокрема, в системі дошкільної освіти креативність виступає

як одна з провідних компетентностей, що визначає здатність вихователя творчо реагувати на потреби дітей, конструювати ефективні педагогічні ситуації, створювати розвивальне освітнє середовище. Психолого-педагогічні дослідження стверджують, що креативність і творчість охоплює складну систему когнітивних, емоційних і вольових якостей, які відображають відкритість людини до нового досвіду, її готовність до нестандартного мислення, здатність до образного перетворення дійсності, здатність генерувати оригінальні ідеї та педагогічні рішення [7, с. 77]. З огляду на це розвиток творчого потенціалу є не лише персональною справою, а й професійною необхідністю.

З позиції психології креативність розглядається як прояв нестандартного мислення, гнучкості, інтелектуальної незалежності та емоційної відкритості. Ці характеристики є важливими в професії вихователя, оскільки дошкільний педагог повинен не лише передавати знання, а й адаптувати педагогічні інструменти до унікальних особливостей кожної дитини. Креативність вихователя виражається у створенні емоційно насиченого освітнього середовища, вмінні стимулювати допитливість, використанні різних видів ігрової та художньої діяльності для розвитку пізнавальної та емоційної сфер дошкільнят. Педагогічно креативність пов'язана з гуманістичним підходом до освіти, який передбачає визначення дитини як активного учасника освітнього процесу і вимагає від вихователя відходу від стандартних методів на користь індивідуалізованих та інноваційних педагогічних стратегій.

Сучасна дошкільна освіта ставить підвищені вимоги до творчої компетентності педагога [5, с. 7–8]. Зокрема, компетентнісний підхід, закладений у національних та міжнародних освітніх стандартах, наголошує на необхідності підготовки фахівців, здатних ініціювати та реалізовувати творчі освітні проекти, використовувати інноваційні методи та технології, постійно вдосконалювати свою педагогічну практику шляхом експериментування та рефлексії. Від сучасного вихователя вимагається не лише високий рівень професійних знань і методологічної культури, а й здатність творчо розв'язувати педагогічні проблеми, ініціювати зміни, бути фасилітатором особистісного та інтелектуального розвитку дитини, ініціатором педагогічних інновацій. Таке ставлення до ролі дошкільного педагога зумовлює необхідність систематичного впровадження розвитку креативності в структуру програм професійної підготовки майбутніх вихователів.

У педагогічній теорії та практиці існують різні підходи до розвитку креативного мислення, які базуються на міждисциплінарних дослідженнях. Конструктивістська та діяльнісна парадигми наголошують на важливості активної ролі особистості

у створенні знань і заохочують використання творчих завдань, проєктної діяльності, рольових ігор і рефлексивних практик. Гуманістичний підхід зосереджено на розвитку цілісної особистості, він сприяє педагогічній підтримці самовираження і самореалізації здобувачів освіти. У контексті вищої педагогічної освіти використання таких методів, як мозковий штурм, проблемне навчання, евристичні бесіди, педагогічне проєктування, сприяють стимулюванню творчої активності здобувачів вищої освіти. Особлива увага приділяється створенню освітнього середовища, яке сприяє психологічній безпеці, мотивації до експериментування, толерантності до невизначеності та невдач. До того ж в останні роки інтеграція таких цифрових технологій, як гейміфікація та інтерактивні медіаресурси, відкрила нові можливості для креативної підготовки майбутніх вихователів, дозволяючи їм оволодіти сучасними інструментами та адаптуватися до діджиталізації освітнього процесу [2, с. 13–14].

Відповідно, розвиток креативності в майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти є багатаспектним процесом, який потребує цілеспрямованого педагогічного впливу та інтеграції в усі аспекти професійної підготовки. Він базується на розумінні креативності як ключової педагогічної компетентності та підтримується методологічними підходами, що сприяють активному залученню здобувачів вищої освіти, їх автономії та відкритості до нових ідей.

Зазначимо, що процес професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти все більше залежить від впровадження інноваційних технологій як потужного ресурсу розвитку креативності. У контексті сучасної педагогічної освіти акцент зсувається з передачі стандартних знань на створення умов, що стимулюють самостійне, гнучке та нелінійне мислення здобувачів вищої освіти. Інноваційні освітні технології за своєю суттю спрямовані на активізацію внутрішніх когнітивних ресурсів, заохочення до розв'язання проблем, конструювання нових педагогічних сенсів. Їх застосування в підготовці фахівців дошкільної освіти є не лише відповіддю на запит сучасного суспільства, а і стратегічним інструментом розвитку творчого потенціалу, яким мають володіти майбутні вихователі для ефективної роботи з дітьми раннього віку в умовах динамічного і часто непередбачуваного освітнього середовища.

Серед найбільш поширених інноваційних технологій у педагогічній освіті – інтерактивні методи навчання, проєктне навчання, технології розвитку критичного мислення, дизайн-мислення та гейміфікація. Інтерактивні методи, як-от діалогове навчання, колективні завдання, симуляції та кейс-стаді, стимулюють особисту залученість здобувачів вищої освіти та створюють простір для взаємного обміну думками. Такий підхід дозволяє

майбутнім вихователям вийти за межі пасивного споживання інформації та сформуванню власну педагогічну позицію через рефлексію та спільну інтелектуальну діяльність. Проектне навчання своєю чергою дозволяє здобувачам планувати, реалізовувати та презентувати освітні проєкти, що ґрунтуються на реальних педагогічних проблемах. Така технологія інтегрує теоретичні знання та практичні навички, а також розвиває ініціативність, уміння планувати, працювати в команді та відповідальність, тобто якості, тісно пов'язані з творчою діяльністю.

Не менш важливими є технології, спрямовані на розвиток критичного мислення. Ці технології передбачають аналіз педагогічних ситуацій, формування аргументів, порівняння альтернатив, побудову незалежних суджень. Вони не лише сприяють когнітивному зростанню, а й виховують здатність сприймати дійсність різнобічно та багатогранно, що є необхідним для прийняття креативних педагогічних рішень. Дизайн-мислення, яке останнім часом набуває популярності в підготовці вихователів, забезпечує структуровану, але гнучку методологію для генерування і тестування нових освітніх рішень. Етапи емпатії до учня, визначення потреб, розроблення ідей, створення прототипів і тестування допомагають майбутнім педагогам системно підходити до створення навчального контенту та середовища, стимулюючи їх творчість та інноваційність. Гейміфікація як ще один ефективний педагогічний інструмент передбачає інтеграцію ігрових елементів в освітній процес. Вона підвищує мотивацію та залученість здобувачів освіти, заохочує їх до експериментування, зменшує страх помилитися, створюючи таким чином сприятливі умови для появи оригінальних ідей та рішень [11, с. 49].

Інтеграція цих технологій у систему підготовки вихователів набуває все більшого поширення як в Україні, так і за її межами. Українські заклади вищої освіти все активніше впроваджують авторські курси та майстер-класи, що ґрунтуються на інтерактивних та креативних методах. Зарубіжний

досвід також свідчить про ефективність інноваційно орієнтованих моделей навчання. Наприклад, у Фінляндії та Нідерландах підготовка вихователів закладів дошкільної освіти передбачає обов'язкові модулі з креативного навчання та інновацій в освіті. У США та Канаді активно використовуються освітні стартапи та цифрові платформи, які надають інструменти для гейміфікованого навчання та дизайн-орієнтованих педагогічних інтервенцій. Синтез вітчизняного та міжнародного досвіду свідчить про універсальну цінність креативності в педагогіці та підтверджує необхідність використання інноваційних підходів до її розвитку.

Інноваційні технології в підготовці вихователів мають численні та суттєві переваги. По-перше, вони забезпечують активізацію інтелектуального та емоційного залучення здобувачів вищої освіти, тим самим підвищуючи ефективність освітнього процесу. По-друге, вони допомагають подолати стереотипність мислення і розвинути навички гнучкого розв'язання проблем. По-третє, інновації сприяють розвитку студентської автономії, оскільки здобувачі освіти стають співтворцями освітнього контенту, а не пасивними отримувачами. По-четверте, ці технології створюють можливості для міждисциплінарної інтеграції, що збагачує педагогічний світогляд і формує вміння бачити освітні явища з різних точок зору. Найголовніше, що інновації безпосередньо впливають на формування творчого мислення в майбутніх вихователів, готуючи їх до того, щоб стати агентами змін у дошкільних закладах [12, с. 115].

У таблиці 1 надано порівняльний огляд основних інноваційних методів, що використовуються в професійній підготовці фахівців дошкільної освіти, та їх внесок у розвиток креативності (табл. 1).

Зазначимо, що практичне впровадження інноваційних технологій у підготовку майбутніх педагогів у закладах вищої освіти педагогічного профілю стало одним із визначальних напрямів модернізації педагогічної освіти. Оскільки освітній простір стає все більш активним і технологічним, перед

Таблиця 1

Порівняльна характеристика інноваційних методів підготовки вихователів та їх впливу на розвиток креативності [8, 11–12]

Інноваційні методи	Ключові особливості	Вплив на творчий розвиток
Інтерактивні методи навчання	Діалог, співпраця, моделювання реального життя	Стимулює комунікацію, гнучкість і генерування ідей
Проектне навчання	Дослідження, планування, реалізація освітніх проєктів	Розвиває ініціативність, оригінальність, командну творчість
Розвиток критичного мислення	Аналіз, порівняння, аргументація, рефлексія	Підвищує інтелектуальну незалежність і нестандартне мислення
Дизайн-мислення	Емпатія, ідея, створення прототипів, тестування	Заохочує систематичну творчість і розв'язання проблем, орієнтованих на користувача
Гейміфікація	Використання ігрових механік та елементів	Підвищує залученість, зменшує ризик невдачі, сприяє інноваціям

педагогічними університетами постає завдання не лише передавати академічні знання, а й створювати автентичне навчальне середовище, в якому здобувачі вищої освіти можуть розвивати професійну креативність, технологічну грамотність і адаптивне мислення. Інноваційні технології в цьому контексті є не просто засобами дидактики – вони репрезентують нову педагогічну культуру, яка змінює взаємодію між викладачем і здобувачем вищої освіти, організацію освітнього простору та логіку формування освітніх результатів.

Аналіз успішних кейсів упровадження інновацій у педагогічну освіту в Україні та за кордоном показує, що системна інтеграція сучасних технологій в освітні програми значно підвищує якість підготовки фахівців. Завдяки цим інноваціям здобувачі вищої освіти активно залучаються до розв'язання реальних педагогічних проблем, використовують цифрові ресурси для спільного планування уроків, беруть участь в онлайн-спільнотах практиків та розробляють прототипи освітніх інструментів. Ці заклади показують, що ефективне використання освітніх інновацій призводить до розвитку рефлексивних, гнучких і творчо орієнтованих професіоналів, здатних відповідати на складні виклики дошкільної освіти.

Зарубіжний досвід також містить корисні поради щодо практичної реалізації. Наприклад, модель підготовки вчителів в Університеті Гельсінкі передбачає значний акцент на освітніх дизайн-лабораторіях, де здобувачі вищої освіти розробляють і тестують освітні сценарії, використовуючи цифрові технології сторітелінгу та дизайн-мислення. У Канаді та Австралії кандидати на посаду вихователя зобов'язані працювати з додатками доповненої реальності та освітньою робототехнікою в процесі навчання, що сприяє інтеграції інноваційного мислення в майбутню практику роботи в освітніх закладах. Ці міжнародні приклади показують, що інновації не обмежуються використанням технологій заради них самих, а пов'язані з переосмисленням педагогічних цілей і персоналізацією траєкторій навчання здобувачів вищої освіти, які

в майбутньому стануть вихователями закладів дошкільної освіти [6, с. 105–108].

Водночас практичне впровадження інноваційних технологій у педагогічних закладах зазнає низки перешкод, які обмежують їх потенціал. Серед основних викликів – недостатній рівень цифрової компетентності серед частини викладачів, що зумовлює консервативний підхід до освітніх інновацій. Це посилюється відсутністю систематичних можливостей професійного розвитку для викладачів у закладах вищої освіти. Іншим бар'єром є обмежена матеріально-технічна база, особливо в регіональних закладах вищої освіти, що обмежує доступ до цифрових інструментів, платформ і сучасного програмного забезпечення. Існує також психологічний опір змінам – як серед викладачів, так і серед здобувачів освіти, що проявляється у скептичному ставленні до нетрадиційних форматів і страху невдачі в нелінійному педагогічному просторі.

Попри ці бар'єри, існують також ключові фактори, які сприяють ефективному впровадженню інноваційних технологій. Інституційне управління, яке підтримує експерименти, гнучкі освітні програми, що дозволяють використовувати міждисциплінарний контент, а також партнерство з постачальниками технологій і неурядовими організаціями відіграють ключову роль. Не менш важливою є присутність орієнтованих на інновації викладачів, які виступають у ролі наставників і фасилітаторів. Позитивна мотивація здобувачів вищої освіти, їх відкритість до нових форматів взаємодії та внутрішня зацікавленість у творчому самовираженні сприяють сталому впровадженню інновацій у педагогічний процес [14, с. 225–226].

У таблиці 2 наведено порівняльний аналіз основних перешкод та чинників успішного впровадження інноваційних технологій у педагогічній освіті (табл. 2).

Практичне застосування інноваційних технологій у підготовці дошкільних вихователів потребує комплексного та системного підходу, що поєднує адміністративну підтримку, професійний розвиток,

Таблиця 2

Порівняльний аналіз проблем та перспектив упровадження інноваційних технологій у педагогічну освіту [14; 16]

Перешкоди на шляху до імплементації	Фактори, що сприяють ефективному впровадженню
Низька цифрова грамотність деяких викладачів	Безперервний професійний розвиток та навчання ІКТ для викладачів закладів вищої освіти
Застаріла технічна інфраструктура в деяких закладах	Інвестиції в цифрові ресурси та освітні технології
Психологічний опір інноваціям	Інституційна культура відкритості, ризикованості та творчого експериментування
Відсутність методичної підтримки інноваційних форматів викладання	Наявність інноваційно орієнтованих навчальних посібників та педагогічних наставників
Структура освітніх програм, що обмежує їх гнучкість	Модульні та адаптивні освітні програми, що дозволяють застосовувати міждисциплінарні підходи

технологічну інфраструктуру та орієнтовану на дошкільника освітню філософію. Досвід провідних педагогічних закладів свідчить, що за наявності належних умов та прагнення до інновацій можна створити трансформаційне освітнє середовище, де креативність, критичне мислення та цифрова компетентність стають основою нового педагогічного професіоналізму. З розвитком педагогічної освіти стійка та рефлексивна інтеграція інновацій буде залишатися вирішальним фактором у підготовці вихователів, здатних з упевненістю та креативністю формувати майбутнє дошкільної освіти.

Висновки. У результаті проведеного дослідження було з'ясовано, що інноваційні освітні технології виступають не лише інструментом модернізації змісту професійної підготовки майбутніх вихователів, але й засобом цілеспрямованого розвитку їх креативності як важливої складової частини професійної компетентності. Інтерактивне навчання, проєктна діяльність, технології розвитку критичного мислення, дизайн-мислення та гейміфікація створюють сприятливе середовище для стимулювання творчого потенціалу здобувачів вищої освіти, сприяють формуванню в них гнучкого мислення, ініціативності, здатності до нестандартного розв'язання педагогічних завдань і самореалізації в освітньому просторі. Узагальнення досвіду закладів вищої педагогічної освіти України та інших держав підтвердило ефективність інтеграції таких підходів в освітній процес за умови наявності мотиваційної готовності його учасників, методичного супроводу, підтримки з боку закладу освіти та розвитку інноваційної культури.

Разом із тим виявлено низку чинників, що можуть ускладнювати ефективну реалізацію інноваційних технологій у системі підготовки майбутніх педагогів, а саме: недостатній рівень цифрової компетентності, нестача матеріально-технічних ресурсів, а також обмежена готовність окремих викладачів до використання новітніх методів навчання. Ці обставини вимагають системного підходу до модернізації освітнього середовища, підвищення кваліфікації викладачів і вдосконалення освітніх програм. Отже, застосування інноваційних технологій в освітньому процесі повинно розглядатися як невід'ємний компонент формування нової генерації вихователів, здатних діяти творчо, адаптивно й ефективно в умовах змін. Перспективами подальших наукових досліджень є розроблення моделей цілісної системи розвитку креативної компетентності майбутніх педагогів засобами інноваційних технологій у різних форматах і рівнях професійної освіти.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Бартків О. С., Дурманенко Є. А., Дурманенко О. Л. Інноваційні технології професійної підготовки майбутніх вихователів до інтегрованого навчання.

Інноваційна педагогіка. 2022. № 1 (52). С. 76–80. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2022/52.1.13>

2. Богуш А. М. Вихователь–методист закладу дошкільної освіти: компетентісно-професійна парадигма сучасного фахівця. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. Серія: Педагогіка*. 2022. № 2 (139). С. 13–21. DOI: <https://doi.org/10.24195/2617-6688-2022-1-2>

3. Бондар Ю. Розвиток креативності майбутніх педагогів засобами проєктних технологій. *Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training Methodology Theory Experience Problems*. 2023. № 67. С. 74–87. DOI: [10.31652/2412-1142-2023-67-74-87](https://doi.org/10.31652/2412-1142-2023-67-74-87)

4. Бондарчук О. Розвиток soft skills майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти у процесі фахової підготовки. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2021. № 61. С. 5–13. DOI: [10.31652/2412-1142-2021-61-5-13](https://doi.org/10.31652/2412-1142-2021-61-5-13)

5. Вашак О., Вільхова О. Формування фахової компетентності вихователя як умова позитивного іміджу ЗДО. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2024. № 5 (39). С. 3–10. DOI: [10.24139/2312-5993/2024.05/003-010](https://doi.org/10.24139/2312-5993/2024.05/003-010)

6. Дичківська І., Улюкаєва І. Інноваційні тенденції професійної підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти: вітчизняний та європейський досвід. *Українська професійна освіта*. 2021. № 9-10. С. 103–112. DOI: <https://doi.org/10.33989/2519-8254.2021.9-10.263614>

7. Дурманенко О. Л. Формування творчості майбутніх вихователів у процесі професійної підготовки. *Академічні студії. Серія: Педагогіка*. 2021. № 2 (4). С. 73–78. DOI: <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2021.4.2.11>

8. Зданевич Л. В., Фроленкова Н. О. Терміносистема в технології випереджувального навчання у підготовці майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. *Академічні візії*. 2025. № 42. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15394081>

9. Івершинь А. Г., Просенюк А. І. Психолого-педагогічний супровід розвитку креативності майбутніх вихователів. *Інноваційна педагогіка*. 2022. № 45. С. 174–178. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2022/45.35>

10. Ілішова О. Інноваційні підходи до підготовки майбутніх вихователів ЗДО у контексті вимог сучасного професійного стандарту. *Молодь і ринок*. 2025. № 2 (234). С. 113–118. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.324303>

11. Колосова О. Використання інноваційних методів у процесі підготовки майбутніх вихователів до формування основ фінансово-економічної грамотності дошкільників. *Інновації в дошкільній і початковій освіті*. 2024. № 2. С. 47–56. DOI: <https://doi.org/10.31652/3041-2439-2024-2-47-56>

12. Кучай Т. П., Шовш К. С., Чичук А. П., Гаврилюк І. Ю., Зорочкіна Т. С., Орбан І. К. Використання інноваційних технологій при підготовці майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, тео-*

рія, досвід, проблеми. 2023. № 68. С. 114–122. DOI: 10.31652/2412-1142-2023-68-114-123

13. Мельниченко С. Г. Methodological principles of developing design thinking in future educators during professional training process. *Забезпечення якості вищої освіти: проблеми та перспективи розвитку: матеріали VII Всеукраїнської науково-методичної конференції*. Одеса: ОНЕУ, 2024. С. 163–165. URL: <https://dspace.ksaeu.kherson.ua/handle/123456789/9356?show=full> (дата звернення: 23.05.2025).

14. Смолюк С. В. Використання інноваційних технологій навчання в процесі фахової підготовки май-

бутнього вихователя закладу дошкільної освіти. *Інноваційна педагогіка*. 2022. № 2 (48). С. 223–226. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2022/48.2.45>

15. Степанова Н. М. Креативність як гнучка навичка в професійній підготовці майбутніх педагогів. *Мистецька освіта та розвиток творчої особистості*. 2024. № 4. С. 111-116. DOI: <https://doi.org/10.32782/ART/2024-4-19>

16. Трофаїла Н. Використання інноваційних технологій у професійній підготовці майбутніх вихователів щодо емоційного розвитку дітей. *Viae Educationis*. 2022. № 2. С. 120–124. DOI: <https://doi.org/10.15804/ve.2022.02.14>